

sluttet sig sammen og købt Kroen, Spiritusbeværtningen, og omdannet den til Afholds- og Missionshotel. Jeg synes, man maa være saadanne Folk taknemmelig for det Arbejde, de har gjort ude omkring i Befolkningen, og jeg synes ikke, de fortjener at blive beskyldt for at være — der er i alt Fald nogle, der synes at ville beskyldte dem derfor — forrykte og samfundsfarlige Mennesker. Tværtimod, jeg tror, at disse Beskyldninger vil falde tilbage paa dem, der udslynger dem. Det er givet, at „Den personlige Friheds Værn“ kunde tage sig noget mere nyttigt for end stadig væk at bekæmpe de Samfundsklasser og Samfundsborgere, som har taget et stort Arbejde op for at hemme Spiritusforbruget herhjemme, disse Folk, som virkelig har gjort en Indsats for at indskrænke baade Brugen og Misbruget af stærke Drikke.

Til Slut vil jeg sige, at paa eet Punkt kan jeg personlig ikke være enig med den højtærede Minister i det foreliggende Lovforslag; det er angaaende Beværetninger paa Jernbanestationer og Etablissementer. Det forekommer mig, at der er noget inkonsekvent i, at Staten, naar en Kommunes Beboere er enige om at udstemme Spiritus og faa Spiritusbeværetninger nedlagt, kan paatvinge de samme Kommunebeboere Udskænkingssted med stærke Drikke paa en Jernbanerestaurations- eller andetsteds. Derfor kan jeg ikke være enig med Ministeren heri. Jeg synes egentlig, man fra Statens Side burde være gaaet foran paa dette Punkt og have afskaffet Spiritusen paa vore Jernbanerestaurations og paa vore Dampfærger. Det er dog sket enkelte Steder. Jeg lagde Mærke til for nylig, at paa Jernbanerestaurations i Vemb var der Afholdsbeværetning; jeg ved ikke, hvorledes det er gaaet til, men man bliver udmærket beværtet der, lige saa godt, synes jeg, som paa de Restaurations, hvor man kan faa stærke Drikke. Jeg kunde have Lyst til at tilføje, at det ser næsten ud, som om man gør sig Umage for at faa Befolkningen til at drikke stærke Drikke. Jeg tænker paa en Restaurations som den paa Store Bælts-Færger. Naar man kommer ned paa Færger og ser de dækkede Borde, hvor Flaskerne staar i lange Rækker, ser man kun Flasker med spiritusholdigt Øl. Man kan selvfølgelig faa Afholdsøl og Sodavand, det manglede ogsaa bare, men det staar ikke paa Bordet. Det kunde næsten se ud, som om man paa en fin Maade vilde have Folk til at drikke mere,

end de maaske ellers har Lyst til; de, som vil have Afholdsøl, skal gøre sig noget mere Ulejlighed end de, der ikke ønsker Afholdsøl; men det er sandsynligvis ikke Meningen.

Det er kun disse ganske vist noget korte Bemærkninger, jeg har ønsket at fremføre ved denne Lejlighed. Vort Parti er, som sagt, villigt til at medvirke til Lovens Gennemførelse.

Olga Knudsen: Det ærede 6te Medlem for 5te Kreds (Ejsing) sagde, at han ikke kunde tale paa hele sit Partis Vegne, men mente, at han rimeligvis havde Flertallet med sig. Det vil Tiden jo vise. Jeg har heller ikke siddet i Ædruelighedskommissionen og vil derfor ogsaa nærmest beskæftige mig med det foreliggende Lovforslag.

Naar man læser den Betænkning, som er afgivet af Udvalget i det høje Folketing, og læser den med Opmærksomhed, faar man det Indtryk, at hele det ærede Udvalg er enig om de bærende Principper i Lovforslaget; alle er nemlig enige om at ville fremme Ædruelighedsarbejdet i vort Folk. Men gaar man saa videre, ser man rigtignok, at der bliver trukket nogle meget skarpe Skillelinier op i Udvalget, naar man drøfter de Veje, man skal gaa for at fremme Arbejdet for Ædrueligheden. Den Del af mit Parti her i Tinget, paa hvis Vegne jeg har Lov at tale, mener nu, at vi med fuld Ret kan slutte os til den Del af Udvalget i det høje Folketing, som udgør Flertallet, fordi vi mener, at de i Virkeligheden staar paa den Grund, som bedst kan forsvares. Mindretallet i Udvalget erklærer for det første, at det vil være med til at arbejde paa at fremme Ædrueligheden i vort Folk, og ved Siden deraf indrømmer det Skadeligheden af at lade Beværtererhvervet gaa ind under den frie Næring. De indrømmer Nødvendigheden af at begrænse Friheden for Folk til at nyde stærke Drikke. De mener, det er ganske nødvendigt for Samfundet, at der sker denne Begrænsning, og naar de indrømmer det og har været med til at imødekomme det Krav, som er blevet stillet fra Folket, om, at der skulde ske en Indskrænkning i Næringsloven af 1857, at Udskænkning af stærke Drikke skulde være bunden Næring, saa har de derigennem godtgjort, at Lovgivningsmagten bør have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Erhverv, og vi kan kun sige, at vi finder dette ganske rimeligt og naturligt. Men naar vi altsaa altid har indset det rigtige